

INTERVJU ++++

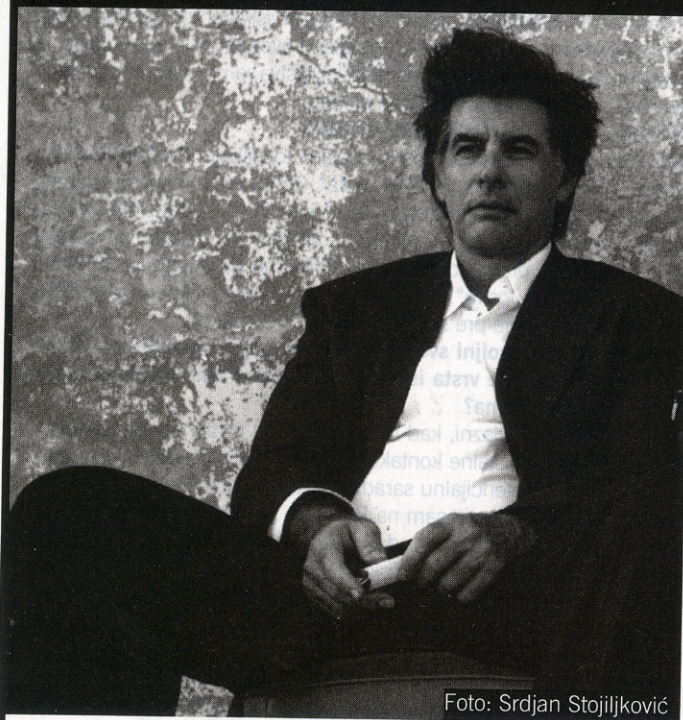

Foto: Srdjan Stojiljković

DAVID THORNTON, GLUMAC

I TAMO I OVDE

Sredinom marta u Beogradu je počeo nastavak snimanja filma „Tamo i ovde“, po istoimenom scenariju Darka Lungulova, nagrađenom na festivalu u Solunu. Pored naših glumaca Mirjane Karanović i Branislava Trifunovića, uloge u ovom filmu tumačiće i bračni par David Thornton i Cyndi Lauper. David Thornton poznat je našoj publici po ulogama u filmovima „Civil Action“ (sa Johnom Travoltom), „John Q“ (sa Denzelom Washingtonom) i TV seriji „Low and Order“.

Yellow Cab: I Vi i Vaša supruga Cindy Lauper glumite u ovom filmu. Kako je došlo do saradnje sa Darkom Lungulovim?

David Thornton: Ja sam scenario dobio od Jima Jarmuscha. Pošto sam ga pročitao, stupio sam u kontakt sa Darkom, i ispostavilo se da je to bio početak ove odlične saradnje. A moja žena... ne bih da zvučim neskrupulozno, ali ona je u ovom filmu mojom zaslugom (smeh).

YC: Do sada ste snimili prvu polovinu filma. Kako doživljavate svoju ulogu?

DT: Na neki način još uvek ostvarujem svoju vezu sa likom koji igram. U prvom trenutku nisam želeo da idem na probe. Nisam hteo da upoznam ostatak glumačke ekipe, jer je lik koji igram vrlo zatvoren. Onda je snimanje počelo i sa svima sam ostvario predivnu vezu. Ja glumim jednog krajnje depresivnog Njujorčanina, njegovu bivšu devojkicu igra moja žena iz stvarnog života — Cindy Lauper; moj lik je čovek koji se silom prilika zadesio u Beogradu i mrzi svaki njegov deo. Iako sam u Beogradu samo dva dana, već ga obožavam, podseća me na Njujork kakav je nekad bio. A Cindy ne mogu ni da zamislim kao bivšu devojkicu... a nisam ni depresivan...

YC: Ovde igrate kao partner Mirjane Kranović, koja je na konferenciji za štampu rekla da je vrlo zadovoljna jer glumi u ovom filmu.

DT: Veoma se radujem saradnji koju ćemo ostvariti. Na nesreću, tretman koji imaju glumci i glumice koji dođu u određene godine nije isti. U američkim filmovima uvek vidite Michaela Douglasa koji ima 63 godine i igra predsednika, a Annette Bening koja ima 17 godina igra njegovu suprugu. To je tužno i potpuno nefer. Uvek je postojao taj dupli standard za muške i ženske uloge.

YC: Otkrijte nam koji Vas deo Beograda najviše podseća na Njujork, ne bismo li i mi mogli da se, makar na tren, osetimo kao da smo tamo.

DT: Najviše su to knjižare... One su me podsetile na vreme kada je u Njujorku sve bilo manje, kada je sve bilo intimnije. Ne znam da li ste приметили, ali svi veliki gradovi kao da polako gube karakter. Svuda su iste prodavnice — „GAP“, „Gucci“, „Prada“, „Mc Donalds“. Beograd je uspeo da se otrgne tom trendu, kao da ga je moderna civilizacija zaobišla. A ja sam čovek kojem to baš prija. Doduše, mnogi su me upozoravali da ne dolazim ovde. Još uvek dobijam poruke u kojima piše: čuvaj se, brinemo se za tebe. Tek sad, kad sam stigao, vidim da zaista nemam čega da se plašim. Ali, propaganda čini svoje... Stvarno uživam da se izgubim u ulicama ovog grada. Strašno su mi se sviđeli železnička stanica, parkovi, kafići, mladi ljudi u njima i, kao što rekoh — knjižare...